Загрдвам, гл. дл. 1) начевам да грдвя. 2) подгрдвам.

Загрдвдвам, гл. дл. тоже що загрдвавам. Чобан стадо

брои та му загрдвовал. В. 161.

Загрдвя. гр. св. от загрдвавам. подгрдвам. сгрдвам.

свръщам от пътя: загрдвих пътите настръх. М. 473.

Загрдвам гл. дл. сгрдвам, стопля. Не загрдвай твърде

много стаята Л. 2. 1869 р. 92. на затопляй.

Загрдвам се, гл. ст. затоплям, сгорещявам се.

Загрдв гл. св. вн. сгрдя, стопля.

Загрдя се. гл. стр. сгрдя се, стопля се.

Загуба (ста) щета, загуба, зараз.

Загубвам, гл. дл. Който е много, загубва и малкото

Загубен, а, о, — и 1) вн. загубен, загубен: загубена

случка ни учи колко е загубен страх чет. Р. А. 147. 2) кого-

то е загубили: аз съм загубен (изгубил) считах

ме се като загубени. XI. 173. Дванайсет загубени

Загубям гл. дл. тоже що загубвам. = (Загинал)

Загубя гл. св. 1) в. губя, изгубя. Аз много загубих. Аз

загубих чувствата си. рум. 99. Нечиста правоти въ-

вя или загубих пътя чет. рум. 70 2) загубя, губя: Да

извадиме или вземи ножица, ливако да не загу-

бим. М. 55.

Загубя се гл. стр. изгубя, изгубя се: скрия се.

се загубиха в' гъвката. Ш. 17.

Загукам. гл. св. начиня да гукам, да викам гу-

го гъл. Загукала гълъбица, като гребица, загука-

ла, като чиляница. М. 299.

Загуквам, — увам. гл. дл. учащ. от гукам

Загушвам, — увам, гл. дл. в. задушавам.

Загуша, гл. св. удуша, подавя: Да загуши пла-

чът си. р. 72.

Загъвка (ска) 1) в. гъска, от гъня. 2) от загъвам, свя-

вам. Очите на котката осъществяват и майя тръшкане

Загъвка на сърцата. Ш. 146

Загрдвам, а, о, — и (чт) когато ся загрдвам, стопля. Двата частливати, кога

слъд игра загрдвям и пеотем сдвата на студена гола земя.

Загубам гл. св. в. загубя: не загубам нашата родина. М. 146.

Загубвам се гл. стр. изгубвам изгубям се. пилаславя щом изгубям пътя

загубвам се. Д. С. 9.

Загушив-а, о, — и (чт) в душав, който страда от душа, одишка.